

Beroep, op 17 februari 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek

(Zaak C-79/05)

(2005/C 93/29)

(Procestaal: Italiaans)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 17 februari 2005 beroep ingesteld tegen Italiaanse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door U. Wölker en A. Aresu als gemachtigden, domicilië gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het het Hof behage:

1. vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door niet alle uitvoerbare voorzorgsmaatregelen te treffen om lekkage van gereguleerde stoffen te voorkomen of tot een minimum te beperken, met name betreffende de verplichting om vaste apparatuur met meer dan 3 kg koelvloeistof jaarlijks op lekkage te controleren, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 17, lid 1, van verordening nr. 2037/2000 van het Europees Parlement en de Raad van 29 juni 2000 betreffende de ozonlaag afbrekende stoffen⁽¹⁾;
2. de Italiaanse Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de Italiaanse Republiek de in artikel 17, lid 1, van verordening (EG) nr. 2037/2000 bedoelde maatregelen nog steeds niet heeft vastgesteld.

⁽¹⁾ PB L 244, van 29.9.2000, blz. 1.

Verzoek van het Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León, Sala de lo Social, van 28 januari 2005 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Anacleto Cordero Alonso en Fondo de Garantía Salarial

(Zaak C-81/05)

(2005/C 93/30)

(Procestaal: Spaans)

Het Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León, Sala de lo Social, heeft bij beschikking van 28 januari 2005, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 18 februari 2005, in het geding tussen Anacleto Cordero Alonso en Fondo de Garantía Salarial, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Houden de verplichting voor de lidstaten om alle algemene of bijzondere maatregelen te treffen om de nakoming van de uit het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap of uit handelingen van de instellingen voortvloeiende verplichtingen te verzekeren (artikel 10 EG), en het beginsel van voorrang van het gemeenschapsrecht boven het nationale recht als zodanig en zonder dat uitdrukkelijke bepalingen van nationaal recht noodzakelijk zijn, in dat de nationale rechterlijke instanties de bevoegdheid hebben om alle met het gemeenschapsrecht strijdige bepalingen van nationaal recht buiten toepassing te laten, ongeacht de plaats van die bepalingen in de hiërarchie der normen (verordeningen, wetten of zelfs de grondwet)?
2. a) Wanneer de Spaanse administratieve en rechterlijke instanties uitspraak moeten doen over het recht van een werknemer, wiens werkgever insolvent is verklaard, om van het Fondo de Garantía Salarial de vergoedingen te ontvangen die hem verschuldigd zijn wegens beëindiging van een arbeidsovereenkomst en die door de nationale wetgeving in geval van insolventie worden gewaarborgd, passen zij dan gemeenschapsrecht toe, hoewel in de artikelen 1 en 3 van richtlijn 80/987⁽¹⁾ de vergoedingen wegens beëindiging van een arbeidsovereenkomst niet uitdrukkelijk zijn voorzien?
- b) Zo ja, zijn de Spaanse administratieve en rechterlijke instanties dan bij de toepassing van richtlijn 80/987 en de bepalingen van nationaal recht tot omzetting van die richtlijn gebonden aan het uit het gemeenschapsrecht voortvloeiende beginsel van gelijkheid voor de wet en non-discriminatie, waarvan de reikwijdte door de uitlegging van het Hof van Justitie is bepaald, hoewel die uitlegging niet overeenstemt met de uitlegging van het door de Spaanse grondwet erkende soortgelijke fundamentele recht, die door de rechtspraak van het Spaanse Tribunal Constitucional daaraan is gegeven?

c) Zo ja, legt het uit het gemeenschapsrecht voortvloeiende fundamentele recht van gelijkheid voor de wet een verplichting op tot gelijke behandeling van de gevallen waarin het recht van de werknemer op de vergoeding wegens beëindiging van de arbeidsovereenkomst bij een rechterlijke beslissing is vastgesteld, en die gevallen waarin dit recht voortvloeit uit een overeenkomst tussen werknemer en werkgever, die voor een rechter met diens goedkeuring is gesloten?

3. a) Wanneer een lidstaat de werknemers in zijn nationale recht reeds vóór de inwerkingtreding van richtlijn 2002/74/EG^(?) ingeval van insolventie van de werkgever het recht op bescherming door het waarborgfonds toekende met betrekking tot een vergoeding wegens beëindiging van de arbeidsovereenkomst, kan dan worden aangenomen dat de lidstaat vanaf de inwerkingtreding van die richtlijn op 8 oktober 2002 gemeenschapsrecht toepast hoewel de termijn voor de omzetting daarvan in nationaal recht niet is verstreken, wanneer hij beslist over de betaling door het waarborgfonds van die vergoedingen wegens beëindiging van de arbeidsovereenkomst in gevallen waarin de werkgever na 8 oktober 2002 insolvent is verklaard?

b) Zo ja, zijn de Spaanse administratieve en rechterlijke instanties dan ingevolge richtlijn 80/987 en de bepalingen van nationaal recht tot omzetting van die richtlijn gebonden aan het uit het gemeenschapsrecht voortvloeiende beginsel van gelijkheid en non-discriminatie, waarvan de reikwijdte door de uitlegging van het Hof van Justitie is bepaald, hoewel die uitlegging niet overeenstemt met de uitlegging van het door de Spaanse grondwet erkende soortgelijke fundamentele recht, die door de rechtspraak van het Spaanse Tribunal Constitucional daaraan is gegeven?

c) Zo ja, legt het uit het gemeenschapsrecht voortvloeiende fundamentele recht van gelijkheid voor de wet een verplichting op tot gelijke behandeling van de gevallen waarin het recht van de werknemer op de vergoeding wegens beëindiging van de arbeidsovereenkomst bij een rechterlijke beslissing is vastgesteld, en die gevallen waarin dit recht voortvloeit uit een overeenkomst tussen werknemer en werkgever, die voor een rechter met diens goedkeuring is gesloten?

(¹) Richtlijn van de Raad van 20 oktober 1980 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake de bescherming van de werknemers bij insolventie van de werkgever (PB L 283, van 28.10.1980, blz. 23)

(²) Richtlijn van het Europees Parlement en de Raad van 23 september 2002 tot wijziging van richtlijn 80/987/EEG van de Raad (PB L 270, van 8.10.2002, blz. 10)

Beroep, op 17 februari 2005 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek

(Zaak C-82/05)

(2005/C 93/31)

(Procestaal: Grieks)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 17 februari 2005 beroep ingesteld tegen Helleense Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door haar juridisch adviseur M. Patakia, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Hof behage:

1. vast te stellen dat de Helleense Republiek, door het procédé van het afbakken of opwarmen van „bake-off” producten gelijk te stellen met het procédé van het volledig bakken en het te onderwerpen aan de voorwaarden van de wetgeving inzake bakkerijen, de invoer in Griekenland van „bake-off” producten uit andere lidstaten aan belemmeringen onderwerpt en de krachtens artikel 28 EG op haar rustende verplichtingen niet nakomt;
2. de Helleense Republiek in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

1. Naar aanleiding van een klacht heeft de Commissie vernomen dat, wegens het ontbreken van bijzondere wetgeving met betrekking tot brood en bakkerijproducten die hetzij half gebakken hetzij volledig gebakken en diepgevroren zijn, de „bake-off” methode door de Griekse autoriteiten wordt beschouwd als een volledig procédé voor het bereiden en bakken van brood. Om deze reden staan de Griekse autoriteiten het kort afbakken of het opwarmen van de betrokken producten op het verkooppunt enkel toe, indien dit voldoet aan alle voor bakkerijen geldende vereisten, ondanks het feit dat de „bake-off” methode enkel bestaat in het kort afbakken van half gebakken brood of in het opwarmen van diepgevroren en volledig gebakken brood, en geen enkel van de voorafgaande stadia van het bereiden en bakken omvat. Bijgevolg kunnen de „bake-off” producten op de Griekse markt enkel worden afgezet hetzij door verkooppunten die aan de voor bakkerijen geldende voorschriften voldoen, aangezien zij afbakken of opwarmen, hetzij door algemene levensmiddelenzaken, als half gebakken of diepgevroren bakkerijproducten die de consument later kan bakken of opwarmen. In beide gevallen zijn de „bake-off” producten vergeleken met andere bakkerijproducten naar de mening van de Commissie minder aantrekkelijk voor de consument.